

Macron kultuszminisztere érti az id?k szavát: túl sok a férfi a filmekben

2018 szeptember 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A genderterror most a francia filmeket támadja.

Addig sem kell a migrációval, a terrorizmussal és a munkanélküliséggel foglalkozniuk.

Mókás ötletet – mit ötletet, határozatot, döntést – jelentett be a francia kultuszminiszter asszony. Ezentúl a francia állam 15 százalékkal több pénzzel támogatja majd azokat a filmeket, amelyek stábjában példamutatóan figyelembe veszik a n?i-férfi egyenjogúságot. Példamutatóan. Ezt nem én írom, ezt Francoise Nyssen mondta. Példamutatóan. Hogyan? Kinek és miért is kellene példát mutatni?

Francoise Nyssen 67 éves, övé a második legnagyobb francia könyvkiadó, az Actes Sud. Most papíron a férjéé, állami támogatást viszont persze szépen kap a cég. Nehezen lehetne állítani, hogy a miniszter asszony feddhetetlen politikus. Például nehezen tud úgy építkezni, hogy ne trükközne valamivel. Engedélyt például nem szeret kérni, Párizsban és vidéken is volt botránya emiatt, még mindig perlik. Az egyébként megrögzött (milliomos) baloldali és feminista asszony amiatt is botrányba keveredett, hogy egy Steiner-Waldorf iskolát alapított, amit Franciaországban elég sokan egy szektaszer?ségnek tartanak. Mindegy, Macront ez nem zavarta, s?t, hiszen kinevezte kultuszminiszternek. Egy biztos, sokkal rosszabb kultuszminiszter nem lehet, mint szocialista el?dje, a 39 évesen miniszterré választott Aurélie Filippetti, aki volt, hogy elaludt egy díszbemutatón, a cannes-i filmfesztiválon pedig a kés?bbi Arany Pálma-díjat nyert Michael Haneke-filmet, a Szerelem cím? remekm?vet egyszer?en megunta és otthagyta a vetítést.

Na, de térjünk vissza a mostani miniszter asszonyhoz. Kevés szerinte a n? a filmiparban, nem n?központúak a franciak filmek és ezen sürg?sen változtatni kell, be kell avatkozni, ennek megfelel?en kell osztani a pénzt. Hogy sok vagy kevés n? dolgozik a francia filmekben, ez teljesen értelmetlen kérdés. A filmgyártásban bizonyos szakmákban f?leg n?k dolgoznak (a sminkesek, fodrászok, öltöztet?k nagy többsége n?), az olykor 40 kilós kamerakocsit tologató munkások például férfiak, és nagyon sok az olyan háttérszakma, ahol meg n? is van meg férfi is. Ha az alkotóm?vészeket nézzük, a rendez?k többsége kétségtelenül férfi, de például a forgatókönyvírók vagy a jelmeztervez?k között meg nem így van. Ha pedig a filmek tematikáját nézzük, a francia filmek kedvenc témái a – migránsok és más kisebbségek képvisel?i mellett – éppen a n?k.

Könnyen mondhatjuk, hogy kit érdekel, mit csinálnak a franciák saját pénzükkel, ha akarják, ezentúl minden fahrtmester legyen n?, ráadásul ha belegondolunk, egyre rosszabbak a francia filmek, ez az ? gondjuk. (Hogy ne egy leveg?be elejtett mondat legyen: 2015-ben ért el utoljára jelent?s nemzetközi sikert francia film, a Dheepan, Arany Pálmát kapott Cannes-ban, de abban az évben az els? hat legnézettebb film között nem volt francia. 2016-ban egy rémes vígjáték volt a legnézettebb francia film, viszont a saját kategóriájában szerény 4,5 milliós néz?számmal, tavaly pedig egy még borzalmasabb vígjáték volt a legnézettebb francia film, szintén relatíve szerény nézettséggel. És ne felejtsük el: iszonyatosan nagy és sok tekintetben zavaros a francia filmipar, évente 200-nál több filmet gyártanak – ezek egy része két hét alatt megbukik és elt?nik a mozikból –, de 2015-ben például 300-nál is több francia filmet forgattak. Nemcsak Franciaországot, de Belgiumot, Svájcot és Kanadát is saját piacuknak tekintik.)

És ha francia film, akkor persze ott van a politikai iránymutatás. És a félelem. Igen, félelem. Amikor Magyarországon járt egy ügyes francia vígjátékrendez?, Philippe de Chauveron és az Origo újságírója egy egyébként kit?n? L'Express-tanulmány alapján filmjei jobboldali attit?djér?l kérdezgette, villámgyorsan arról kezdett beszélni, hogy ? apolitikus, ? az emberi butaságot gúnyolja ki maximum, de nem politizál, s a többi. Filmjei sem. Hát persze. Óvatossága érthet? volt: a magyarul borzalmas címmel vetített Bazi nagy francia lagzi frenetikus siker volt, 13 millióan látták Franciaországban. Viszont két évvel kés?bb, hasonló jelleg? filmje, szintén ugyanazzal a komikussal a f?szerepben már messze nem volt olyan sikeres, mert a francia kritikusok szabályos háborút folytattak ellene, cigányellenesnek min?sítették. És Franciaországban a kritikusi terrornak van eredménye. Én magam beszéltem a film olyan néz?jével (egy francia egyetemi oktatóval), aki magyarázkodni kezdett nekem, miért is nézte meg. Hiszen tudta: szégyellnie kell magát, mert látta az „A bras ouvert!" cím? vígjátékot. (Az ironikus francia címet úgy lehetne fordítani, hogy Tárt karokkal, elég primitív szójátékkal Romazurira változtatták.)

Vagyis a francia filmesek aztán politikailag korrektek, ha pedig migrációról van szó, akkor meg f?leg. Visszatér? téma az illegális bevándorlók dics?ítése, a jó és rossz filmek visszatér? témája, hogy a pozitív h?s egy olyan migráns, akit jogilag azonnal ki kellene toloncolni Franciaországból. (Elég utalnom egy Magyarországon is vetített borzalomra, a Samba cím? hazugságözönre és Omar Sy figurájára.) És most még ennél is „korrektebbé" akarják tenni a francia filmeket – mert a miniszter nyilatkozataiból kiderül, ? magukra a filmekre is gondol, a filmek

témájára.

Ha ezt az egészet úgy tekintjük, hogy egy feminista n? miniszterként megvalósítja álmait, akkor kicsit leegyszer?sítjük a problémát. Ez Macron Franciaországa. Van egy elnök, aki – én unom leírni már sokadszorra – népszer?tlenebb elnök, mint bármely más el?dje volt. 60 éve mérik, 60 éve nem utáltak ennyire francia elnököt. Macront persze ez nem érdekli. Négy éve még biztosan van, megbuktatni nem lehet, 2022-ig marad. Lehet, hogy kormánya megbukik, akkor majd feláldozza csatlósait, lesz akkor majd új miniszterelnöke, de mellette egy miniszterelnök amúgy is tulajdonképpen csak egy kormányszóviv?. Mindenr?l ? dönt. Ahogy nyilvánvalóan Macron err?l is tudott. És egy ilyen ötlet nem végz?dhet rosszul. Ha cirkusz van bel?le? Addig legalább nem a migrációról, nem a terrorizmusról, nem a munkanélküliségr?l, nem a szadista test?rparancsnokról (aki, mint magától az elnökt?l tudjuk, nem Macron szeret?je, s?t, még a nukleáris fegyverek indítókulcsa sincs nála), nem a kormányválságról, nem a gazdasági gondokról beszélnek. Ha pedig ez meg is valósul, direkt jó: a politikai korrektség terjesztése csendre inti a francia társadalmat, akkor is, amikor a legnagyobb problémáról van szó, a migrációról. Ha egy filmrendez? nem a legjobb szakemberekkel veszi magát körül, hanem azt számolgatja, hány a n? közöttük, ha egy filmrendez? egy interjúban kerüli a politikai hovatartozását abban az esetben, ha nem baloldali, akkor könnyen elképzelhetjük, hogy m?vében, alkotásában, filmjében milyen óvatosan (milyen pártosan, milyen elfogultan) fogalmaz majd a bevándorlásról.

Ez persze ennek a törvénynek a valódi értelme.

Tovább – úgymond – érzékenyíteni a francia munkaadókat (ne felejtsük el: egy producer és egy filmrendez? olykor több ezer embernek ad munkát), és rajtuk keresztül érzékenyíteni a francia embereket (dolgozókat és persze a néz?ket). Macron, a kudarcelnök, aki a „minden” elnöke akart lenni (baloldali is, jobboldali is), a valóságban a „semmi” elnöke lett.

Pontosabban azért valaminek csak az elnöke lett. A bevándorlásé.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló